

Kamu Emekçisinin Sesi

kamuemecisininsesi@gmail.com facebook.com/kamuemecisininsesi twitter:@kamuemeciler Sayı: 8

Bu Sayı

- Darbelere Karşı İş Güvencesi
- Darbe Bahane, ÖYP'lilerin İş Güvencesine Saldırmak Şahane
- Ne İstedilerse Veren Siz, Bedelini Biz Ödemeyeceğiz!
- Sağlık emekçisi, sıranın sana gelmesini bekleme SES çıkar!
- At İzi, İt İzi Değil, Amaç Kamunun Tasfiyesi
- ÖYP'lilerin 50d'ye Geçirilmesi: AKP Cemaat Eliyle Yapamadığını OHAL'le Yapmaya Çalışıyor
- Kamudaki Tasfiye Dalgaları Ya Da At İzi İt İzine Karışırken...
- Millî Mutabakatın İş Güvencesini Gasp Etmesine İzin Vermeyelim!
- Vakıf Üniversitelerinde Her Gün OHAL
- Nasıl Mücadele Edeceğiz, Nasıl Kazanacağız

Darbelere karşı iş güvencesi

Türkiye 15 Temmuz 2016 gecesi başarısız bir darbe girişimine sahne oldu. Kısa sürede bastırılan bu girişimin ardından hazırlanan acı reçete ülkenin her siyasi krizinde olduğu gibi iki temel ilaç içeriyor. Bir tanesi işçilerin kıdem tazminatının kaldırılması, diğeri ise devlet memurların iş güvencesinin ortadan kaldırılması. Her ne kadar bu yazının ana konusu 657'nin iş güvencesi olsa da, Kamu Emekçisinin Sesi olarak bu iki hakkı her zaman bir arada değerlendirmeye gayret etmemizin ne kadar doğru olduğunu bir kez daha görmüş olduk.

cemaati tarafından boşaltılmadığı ancak bu insanların daha geri hizmetlere alınabildiği yolunda. 15 Temmuz darbe girişiminin başarısız olmasında bunun etkisi olmuştur. Kamu çalışanlarına tanınan iş güvencesi dolayısıyla cemaat atama ve yükseltmelerde tüm kritik yerleri ele geçirmiş olsa bile istediği kadar geniş bir tasfiye yapamamıştır. Bu kadroların varlığını koruması olsa olsa darbenin lehine değil aleyhine olmuştur. İş güvencesinin darbe lehine bir yapı oluşturduğu doğru değildir. Cemaatçi kadrolar iş güvencesine sahip oldukları için değil AKP tarafından kollan-

Bugün dolaşıma sokulan ana argüman Fethullah Gülen cemaati ile mücadele edilebilmesi ve devletin temizlenmesinin önündeki en önemli engelin 657'nin iş güvencesi olduğu yönünde. Bu doğrultuda ciddi bir propaganda yapılmakta ve sözde demokrasiyi korumak amaçlı iş güvencesinin kaldırılması gerektiği ısrarla pompalamaya çalışılmakta.

Peki, bu anlatılan hikâye gerçeklerle örtüşüyor mu? Elbette hayır. Her gün televizyon kanallarında Gülen cemaatinin devlet kurumlarına nasıl sızdığı diğer çalışanları nasıl geri plana attığı anlatılıyor. Bütün bu hikayelerin ortak noktası ise zorlamalara rağmen istifa etmeyen veya kurulan hukuki tuzakların dışında kalan kadroların Gülen

dıkları ve önleri açıldığı için kadrolaşabilmiştir. Dolayısıyla da iş güvencesi ve darbe girişimleri arasında hiçbir doğrudan bağlantı kurulamaz. Eğer bir bağ kurulacaksa, darbe biçimi alsın ya da almasın herhangi bir istibdat rejimi inşasına direnecek kamu çalışanlarının varlığı ancak iş güvencesi sayesinde mümkün olabileceği söylenebilir. Bugün iş güvencesini savunmak çok daha büyük bir öneme sahiptir. Öyle ki iş güvencesini savunmak sadece kendimizi savunmak değil aynı zamanda ülkemizi savunmak anlamına gelmektedir.

Darbelere karşı en önemli savunma:

İş Güvencesi !!!

ÖYP: 33a verin, senetleri kaldırın

15.000 ÖYP'li (Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı) araştırma görevlisi, 672 sayılı KHK marifetiyle bir anda 50/d adı verilen güvencesiz kadroya geçirildi. Kadrolarının bulunduğu üniversiteden başka bir yerde eğitim görmekte olanlar, büyük ihtimalle kadrolarının bulunduğu yerlere geri dönmek zorunda bırakılacak. KHK'nın uygulanmasındaki belirsizlikler nedeniyle yaşamları alt üst olacak. 50/d'nin doğrudan bir sonucu olarak, tüm ÖYP'liler doktora eğitimlerini tamamlar tamamlamaz işten atılacaklar. Üniversitelerine öğretim üyesi veya 33. madde kapsamında yeniden araştırma görevlisi olarak atanmalarına, AKP ve "Reis"e ne ölçüde biat ettiklerine bağlı olarak karar verilecek.

Bu düzenlemenin darbe girişimiyle veya FETÖ ile bir ilgisi olmadığı açık. ÖYP'li araştırma görevlilerinin atanmasında sadece dil puanı, ALES sınavından aldıkları puan ve okul ortalaması dikkate alınıyor ve ne ALES sınavında ne de dil puanlarıyla ilgili, şimdiye kadar bir usulsüzlük tespit edilemedi. Dolayısıyla, çoğu kez iddia edildiği gibi, ÖYP sistemiyle Fettullahçı kadroların üniversitelere "sızdığı" koca bir yalan, usulsüzlük tespit edilse bile, bu sorunu çözecek olan bütün ÖYP'lilerin iş güvencelerine saldırmak değil, usulsüzlük yapanların tespit edilip, ihrac edilmesidir. Ayrıca, yapılan düzenleme, darbeden önce AKP tarafından pişirilen bir sınıf saldırısının uygulamaya konmasından ibaret. Darbe girişimi, bu saldırıya kılıf yapıldı.

ÖYP, AKP'nin devlet içerisindeki mevzileri ele geçirmeye başladığı ilk dönemlerde icat ettiği bir programdır. Bu sayede AKP kadroları, üniversitelerdeki mülakat sürecini by-pass ederek, kendi elemanlarının da buralara girebilmelerini planladılar. Özellikle yeni açılan üniversitelerde yoğun bir kadro ihtiyacı doğmasına paralel olarak, ÖYP kadroları zamanla sayıca 15.000'e ulaştı. Ancak, bu sayının içerisinde tam anlamıyla hükümetin destekçisi denilebilecek durumda olanların oranı hiçbir zaman çoğunluğu oluşturmadı. Zamanla, AKP'nin, üniversiteleri özellikle "paraşüt kadro" adı verilen tepeden atamalarla ele geçirmesi büyük ölçüde tamamlandı ve artık asistanların, AKP'ye biat etmiş bu yönetimlere danışılarak atanması daha istenilir hale geldi. ÖYP ise, normalde istemeyecekleri kişilerin kendi sistemlerine sızmasının yolu olarak görülmeye başlandı. Dolayısıyla, artık ÖYP'den kurtulmaları gerekiyordu. Önce ÖYP usul ve esaslarını değiştirmeye yeltendiler. Ancak Eğitim-Sen'in verdiği hukuki mücadele sonucunda Danıştay 8. Dairesi, bu düzenlemenin yürütmesini durdurdu. Ama dar-

be girişimini fırsata çeviren AKP, 672 numaralı KHK ile tüm ÖYP'lileri 50/d kadrosuna geçirdi.

Ülkenin dört bir yanında hizmet vermeye hazır, bunun için çok yüksek meblağlara ulaşan zorunlu hizmet senetlerine imza atmış, gerek kendi üniversitelerinde gerekse de görevlendirildikleri üniversitelerde yükseköğretim hizmetinin sürmesi için canla başla çalışan yükseköğretim emekçisi ÖYP'li asistanlar var. Bu insanlar hayatlarını devlete güvenerek planladılar, ev kiraladılar, evlilik ve çocuk sahibi olmayı bile bu plana göre yaptılar. Şimdi, AKP'nin kendileriyle ilişkisi farklı bir boyut kazandı diye, kendilerine yapılan büyük haksızlığa karşı "sabırlı" olmaları isteniyor. Kulaklarına, bu zor dönemde devletin bekası için kendi hayatlarından bir fedakarlık yapmaları gerektiği fısıldanıyor. Neymiş? Teröre destek verenler ayıklanınca, kalanlar 33. maddeye geri döndürülecekmış. Bu elbette koca bir yalan!

Artık, asistanlar açısından denklem çok daha basit bir hale geldi. Bu saldırı karşısında sessiz kalmak, giden gitsin ben hocamla aramı iyi tutar işimi hallederim demek, kendi kafamıza kurşun sıkmak olacaktır. Artık ok yaydan çıkmıştır. Asistanlar ya köle olacak, ya da onurlu birer bilim insanı olma yolunda ilerleyeceklerdir. Biz, tüm ÖYP'li asistan arkadaşlarımızı ikinci yolu tercih etmeye çağırıyoruz.

Ne istedilerse veren siz, bedelini biz ödemeyeceğiz!

“Ne istediler de vermedik!” İşte böyle sitem ediyordu Tayyip Erdoğan, Fethullah Gülen ve cemaatine. AKP devlet bürokrasi içinde konumunu pekiştirmek için yıllarca bu örgütle omuz omuza çalıştı. İhalelerle bu örgüte bağlı sermaye grupları en çok AKP döneminde zengin edildi. Vakıfları, yurtları, eğitim kurumları AKP sayesinde pıtrak gibi memleketin her yerine yayıldı. AKP’li belediyeler kent arazilerini parsel parsel bu yapının “hizmetine” sundular. Bugün FETÖ olarak adlandırdıkları bu örgütün militanları yargıya, emniyet teşkilatına, orduya paraşütle bizzat hükümetin talimatları ile indirildiler. Bilgileri dâhilinde, onaylı, bilinçli, planlı olarak...

karşı olmaları gerektiği bir gerçektir fakat bu, içeride ve dışarıda ülkeyi bu hale getirenler suçsuzdur demek değildir. Tam tersine memleketin içinde bulunduğu durumdan en başta onlar sorumlular.

Gel gelelim iş öyle bir hal aldı ki şimdi bütün faturayı emekçilere kesmeye bakıyorlar. Başarısız darbe girişiminin bedelini bu örgütle hayatı boyunca ilişkisi olmamış insanlara ödetmeye çalışmak da neyin nesi? Efendim böyle dönemlerde kurunun yanında yaş da yanabilirmiş, hatalardan geri dönülürmü.

On binlerce kamu emekçisini hiçbir somut delil olmadan atmanın, açığa almanın, sürmenin neresi “hata”?

15.000 ÖYP’li (Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı) asistanın iş güvencesinin OHAL KHK’sı ile yok edilmesi ne gibi bir “yanlışlık” olabilir? Fethullahçıların türlü ayak oyunları ile mücadele etmiş, Gezi’de meydanları sallamış, Suriye’de savaşa karşı çıkmış, emekçi çocuklarının kanı dökülmesinin diye gittiği 10 Ekim mitinginde bomba patlatılmış binlerce Eğitim Sen üyesi öğretmenin ve akademisyenin cezalandırılmaya çalışılması “gözden kaçmış” bir ayrıntı mı?

Kimse kusura bakmasın emekçiler günah keçisi olmayı kabul etmeyecek. Kamu emekçilerinin ilk -ve aslında tek gerçek- örgütü KESK derhal harekete geçmelidir. KHK’lar ile açığa alınan, işinden edilen sendika üyeleri için ayağa kalkmalıdır. Elbette işyerlerimiz, şehirlerimiz eylem alanlarımızdır ama gün daha büyük

Şimdi 17-25 Aralık yolsuzluk soruşturmaları milat olarak kabul ediliyor ve öncesinde el ele işlenen bütün suçlar “Allah affetsin, kandırıldık” söylemiyle hasıraltına itilmeye çalışılıyor. Yok öyle yağma! El çabukluğuyla, laf ebeliğiyle bütün sorumluluktan sıyrılamazlar.

Fethullahçıların orkestra şefi olduğu, NATO’nun ve emperyalist odakların gözetiminde gerçekleşen darbe başarılı olsaydı emekçileri muhakkak ki son derecede olumsuz bir tablo bekliyordu. Emekçilerin darbeye

boy ölçüşmelerinin günüdür. El mi yaman bey mi yaman, ortaya çıkacağı gündür.

Madem iş güvencemiz yok ediliyor, madem sendikal örgütlülüğümüz tehdit altında, madem ülke perişan edildi, o zaman KESK sınıf kardeşlerini de yanına almalı, ilk hedef olarak 100.000 kişiyi Ankara’da “Büyük Emekçi Buluşmasında” bir araya getirmelidir. Milli mutabakat adı altında Erdoğan ve AKP’ye destek mitinglerinde değil, emekçinin sözünü söylemek için bir araya geldik mi, o gün karşımızda kimse durmaz.

Sağlık emekçisi, sıranın sana gelmesini bekleme SES çıkar!

AKP hükümeti 15 Temmuz'da yaşanan darbe girişiminden sonra kamuda kıyım denilecek büyüklükte bir tasfiye gerçekleştirdi. 1 Eylül'de çıkarılan 672 sayılı KHK ile 51 bin kamu çalışanını 'FETÖ' örgütü mensubu olduğu iddiasıyla işten çıkardı. Birçok kamu çalışanı her hangi bir soruşturmaya tabi tutulmadı, savunma hakkı bile tanınmadı.

Kamu Emekçisinin Sesi 1 Kasım seçimlerinden itibaren mevcut hükümetin yana yakıla memurların iş güvencesini ortadan kaldırmak istediğini sayfalarında sürekli olarak işlemiş, tüm kamu emekçilerini bu güvencesizleştirme operasyonuna karşı mücadeleye çağırıştı. Şimdi bugünlerde yaptığımız uyarının haklılığını üzülerek görmekteyiz.

Kamuda tasfiye dalgasının sağlık ayağını belirleyen açıklamayı ise, sağlıkta özelleştirmenin baş mimarı olan sağlık bakanı Recep Akdağ yaptı. Açıklamada, 4 bin sağlık çalışanının açığa alınacağını, 3 bin sağlık çalışanı hakkında da inceleme başlattıklarını söyledi. Sözde 'FETÖ' kapsamında 7 bin sağlık çalışanı açığa alınmış, 672 sayılı KHK ile 2 bin 18'i zaten ihraç edilmişti.

Sağlıkta yapılacak olan ikinci tasfiyeninse tıpkı Milli Eğitim'de olduğu gibi KESK'e bağlı SES üyesi emekçilerin olacağını anlamak için müneccim olmaya gerek yok. Eğer bunun aksini söyleyebilen varsa varsa 'FETÖ' ile uzaktan yakından alakası olmayan Kocaeli Üniversitesi öğretim üyesi Prof. Dr. Onur Hamzaoğlu'nun neden ihraç edildiğini açıklamak zorundadır. Kamuoyu çok iyi biliyor ki Onur Hamzaoğlu kamu yararına yaptığı kanser araştırmaları sebebiyle ihraç edilmiştir. Çünkü Dilovası'nda iştiginiz sudan soluduğunuz havaya kadar her şeyin kanserojen içerdiğini, buna bu bölgedeki fabrikaların sebep olduğunu söylüyorsanız eğer, bu oradaki özel şirketleri rahatsız ettiği gibi şirketlerin hükümeti olan AKP'yi de rahatsız eder. Bu boyutuyla bakıldığında tasfiyelerin neden muhalif seslere karşı yapılacağı da kolaylıkla anlaşılacaktır.

Tüm bu olanlar bir yana yapılan ihraçların ardından her ne kadar sağlık bakanı ve çalışma bakanı binlerce

sağlık çalışanı alacaklarını söyleseler de gerçek hiç de böyle değildir. Öncelikle ilk ihraç dalgasının ardından herhangi bir personel alınmadığı gibi alınacak personelin de 657'ye tabi olacağı şüphelidir. Büyük ihtimalle sözleşmeli personel alımı gerçekleşecektir. Güvenceli çalışmak bu hükümet döneminde neredeyse hayaldir. Kamu personeli sınavına dershanelere dünyanın parasını aktararak çalışan, atanmayı bekleyen yüzbinlerce işsiz, bakanların açıklamalarına umut bağlamaktadır. Açılan kadroların yerine kendilerinin atanacağını beklemektedirler. Halbuki kamuda yaşanan ihraçlar incelendiğinde büyük kısmını asistan hekim, uzman ya da profesör hekim oluşturmaktadır. Kalan kısmını yönetici pozisyonunda olan Kamu Hastaneleri Birliği genel sekreterleri, geri kalan kısmını da sağlık hizmetleri sınıfı (hemşire, ebe, sağlık memuru, fizyoterapist, laborant vs) oluşturmaktadır. Verilere bakıldığında bile alt kademe sağlık çalışanı alımının az olacağı görünüyor, diğer kadrolar da zaten uzmanlık gerektiriyor. Uzmanlık gerektiren bölümlere de KPSS ile alım yapılmayacak uzmanlık sınavı ile alım yapılacak. Yani hükümet ve bakanları binlerce sağlık bölümü mezununa yalan söylüyor.

Bir başka husus ise ihraçlardan sonra zaten çok fazla olan iş yükünün daha da arttığıyla ilgilidir. Bilindiği gibi sağlık emekçileri çok yoğun iş koşullarına sahip olmakla beraber bazı çalışma grupları 24 saat kesintisiz mesaiye göre çalışmaktadırlar. Polikliniklerde 8 saatte 100 hasta bakan hekimler, kliniklerde ise yatak kapasitesinin üstünde hastalara bakmakta olan hemşireler ve ebeler bu yükü çekmektedir. Zaten çok yoğun olan sağlık

çalışanlarının ihraçlarla birlikte iş yükü daha da artmıştır. Gidenlerin açığı kapatılamamıştır. Bu sürecin bu şekilde ilerlemesi daha büyük çalışan açığı demek olduğu gibi beraberinde güvencesizliği getirmekte, sağlık alanının özelleştirilmesi sürecini hızlandırmaktadır. Hükümet sağlığı sırtında bir kambur olarak görmekte bir an önce bu kamburdan kurtulmak istemektedir. AKP, yaşanan darbe sürecini her şeyin bahanesi ilan ederek kamuyu sözde terör unsurlarından temizleme iddiasıyla iş güvencesini ortadan kaldırmayı planlamaktadır. Bu süreç eğer planlandığı gibi işlerse sağlık hizmetleri, şirketlere ihaleyle devredilecek bunun sonucunda; esnek, güvencesiz, kuralsız ve ucuz iş gücü olarak çalışmanın önü açılarak nitelsiz, paralı ve pahalı bir sağlık sisteminin zemini yaratılacaktır. Bu sebeple sıra bize gelmeden tüm sağlık çalışanları olarak sendika ayrımı gözetmeden, terör örgütü üyesi söylemlerine kanmadan hep birlikte mücadele edip geleceğimize sahip çıkalım. Kanun hükmünde kararname değil bizim kararlarımız ve mücadelemiz sağlık hizmetlerini yönetsin. Susma sustukça sıra sana gelecek! Haksız ihraçları ancak mücadele ile durdurabiliriz!

**Açığa almalara ve ihraçlara karşı SES'e üye ol
SES çıkar.**

At izi, it izi değil amaç kamunun tasfiyesi

Kamunun tasfiyesi ve kamu emekçilerinin iş güvencelerinin ellerinden alınması planı sermaye hükümetlerinin uzun yıllardır gündemlerindedir. 12 Eylül darbesinin ön hazırlığı niteliğinde olan 24 Ocak Kararları kamunun tasfiyesinde bir milat olmuş, darbeden sonra kurulan tüm hükümetler kamu hizmetlerini tasfiye etmek için var güçleri ile çalışmıştır. Ancak şu bir gerçektir ki 1980'den bu yana kamunun tasfiyesi adına atılan en büyük adım 15 Temmuz darbe girişiminin hemen ardından AKP hükümetinin kamu emekçilerine yönelik saldırıları ile olmuştur.

başta olmak üzere kamu hizmeti niteliği taşıyan alanlardaki peşkeş çekme süreci ise AKP hükümeti zamanında hız ve netlik kazandı.

AKP hükümetinin ilk yılları itibariyle üretim sektörü ile ilgili kamunun elindeki kuruluşların özelleştirilmesi hemen hemen tamamlanmıştı. Sıra kamusal hizmete gelmiştir ve AKP hükümeti uzun bir süre kamu hizmetlerinin tasfiyesinin önündeki yasal engelleri kaldırmakla uğraşmıştır. Ne de olsa ülke "sosyal" bir hukuk devletidir.

Adım adım tasfiye: Geçtiğimiz 36 yıl boyunca iktidara gelen tüm sermaye hükümetleri "özelleştirme" adı altında kamu hizmetlerini sermayeye peşkeş çekme yarışı içinde olmuştur. Bu yarışta kimi zaman toplumsal tepkiler yüzünden yavaş davranılmış, yasal alt yapılar hazırlanmış; kimi zamansa kamunun tasfiyesi adına önemli kırılmalar yaşanmıştır. Demir-çelik fabrikalarından SEKA'ya, şeker fabrikalarından TEKEL'e, THY, Sümerbank, Petkim, Tüpraş'a birçok fabrika, kurum-kuruluş fasıllarla sermayeye peşkeş çekildi. Eğitim ve sağlık

Kimi zaman yasal değişiklikler çoğu zamansa KHK'ler vasıtasıyla tüm engeller ortadan kaldırılmış, kamu hizmetleri tek tek, parça parça sermayeye peşkeş çekilmeye başlamıştır. Asıl işler çoğunlukla taşeronlara teslim edilmiş, sözleşmeli çalışma hakim çalışma sistemi haline gelmiştir. Kamu hizmeti verilen kurumlar parça parça özelleştirilmiş, özelleştirilmeyen kurumlar ise sermaye sahipleri rahat etsin diye özelleştirmeye hazır hale getirilmiştir (Ceo çalıştırma, performans sistemi vb.).

Devirmeyen darbe güçlendirir: Şu bir gerçektir ki tüm uğraşlarına rağmen kamusal hizmetin bir anda sermayeye peşkeş çekilemeyeceğini AKP şefleri çok iyi bilmekteydi. Bu nedenle uzun soluklu, halkı iknaya ve manipüle etmeye dayalı bir planla hareket etmekteydi. Kamunun tasfiyesinin gecikmesi AKP hükümetinin emperyalist güçler karşısındaki konumunu da tehlikeye düşürmekteydi.

Hükümetin içine düşmüş olduğu bu sıkışık durumdan kurtulmak için başarısız darbe girişimini bahane etmesi pek çok kişiyi 15 Temmuz'u AKP'nin bir tiyatrosu olarak görme eğilimine itti. Oysa 15 Temmuz bir tiyatro değil düpedüz bir darbe girişimidir. AKP, durumu kendi lehine çevirmek için sürekli hamleler yapmakta en çok da sermayeye güven vermek için emekçilerin haklarına ve sendikal örgütlerine saldırmaktadır.

darbe ile uzaktan yakında ilgisi olmayan Eğitim Sen üyelerine saldırı yapılmıştır. Tüm bu yaşananlar tabanda bir hoşnutsuzluk yaratmış ve AKP şefi Erdoğan'ın ve diğer hükümet yetkililerinin "at izi it izine karıştırılmayacak, suçsuz olanlar işlerine geri dönecek" açıklamaları yapmalarına neden olmuştur. Fakat şu bir gerçektir ki hükümet bile isteye at izini it izine karıştırmıştır. Yapılan uygulama ile "Benim terör örgütü ilan ettiğim yapılarla ilgin olsun olmasın her an seni işinden edebilirim." mesajı tüm kamu emekçilerine verilmeye çalışılmıştır. Örneğin devletin elinde tüm kamu emekçilerinin sendika, dernek vb. bilgileri olmasına rağmen okul müdürlerine emir verip tek tek tüm öğretmenleri arattırılmış, hangi derneğe veya sendikaya üye oldukları sordurulmuştur. Bu ve daha pek çok uygulama hükümetin at izini it izine bile isteye karıştırdığının gös-

Darbe savuşturulduktan sonra yepyeni bir örgüt yaratılmış ve bu örgütü kamudan "temizlemek" adına çıkarılan KHK'lerle binlerce kamu emekçisi sorgusuz sualsiz işinden edilmiştir. İçerden ve dışarıdan tepkilerin artması ile birlikte planın ikinci aşaması devreye sokulmuş ve bu ülkede her daim sağcı iktidarlar için geçerli akçe olan Kürt'e ve solcuya vur taktiği devreye sokulmuştur. Çoğunluğu Eğitim Sen üyesi olmakla birlikte 11.285 kamu emekçisi aynı şekilde sorgusuz sualsiz açığa alınmıştır. Bu sayede hem halkın tepkisi azaltılmış, başka kanala sevk edilmiş hem de kamunun tasfiyesi sürecinde AKP'nin önünde en önemli engel olarak dikilme ihtimali olan KESK ve onun lokomotif gücü Eğitim Sen yıpratılmaya çalışılmıştır.

At izi, it izi: Cemaat mensuplarına yönelik olduğu iddia edilen işten atma saldırısında yüzlerce solcu, Kemalîst, milliyetçi ve hatta AKP'li memur ekmeğinden edilmiştir. Ardından

tergesidir.

Bugün neredeyse -ister iktidar yanlısı ister muhalif olsun- tüm kamu emekçileri işten her an atılabileceğine inanmakta, ikinci bir iş arayışına girmektedir. Bu psikolojik bir saldırdır ve hükümete kamuyu tasfiye etme hedefi için bir avantaj sağlamıştır. Özellikle KESK'e ve Eğitim Sen'e yönelik gerçekleştirilen saldırı, püskürtülemezse kamunun tasfiyesi yönünde önemli bir kırılma anı olabilir.

Bugün içinde bulunduğumuz koşullar pek parlak görülüyor olabilir. Fakat her olumsuz durum olumlu bir ortamın yaratılması için içinde fırsatlar barındırmaktadır. AKP'nin kamuyu tasfiye etme planı önünde duran en büyük engel KESK'tir. Yaşanan bu saldırı güçlü bir direniş hattını örmeye neden olursa bu savaşın kazanını biz oluruz. Aksi halde bizleri çok daha karanlık günler bekliyor...

Direndik, kazandık, yine kazanabiliriz!

OHAL kapsamındaki 672 sayılı Kanun Hükmünde Kararname ile 2346 akademisyen tek seferde üniversiteden atıldı. 674 sayılı kararname ise zamana yayılarak gerçekleştirilmesi planlanan daha geniş bir kıyımı haber veriyordu. Öğretim Üyesi Yetiştirme Programı kapsamındaki tüm araştırma görevlileri tek bir madde ile 50d'ye geçirildi.

50d maddesi bir 12 Eylül ürünüdür. YÖK kurulurken, akademiye iş güvencesini ortadan kaldırmanın bir yolu olarak kanuna eklenmiştir. 50d maddesi, araştırma görevlisi istihdamını yüksek lisans ya da doktora eğitimi ile sınırlamaktadır. Doktorasını bitiren 50d'li bir araştırma görevlisi eğer 33a kadrosuna geçmezse otomatik olarak işten atılır. Bu madde çeşitli dönemlerde farklı siyasi eğilimlere sahip yapılar tarafından araştırma görevlilerini elemeye tabi tutmak üzere kullanılmıştır. İstanbul Üniversitesi'nde Kemal Alemdaroğlu bu maddeyi İslamcılar aleyhinde kullanmakla eleştirilmişti. Eleştiri haklıydı. Ancak İslamcı AKP ve cemaat kadroları üniversiteye hâkim olmaya başladıktan sonra 2008 yılında sadece bu maddeyi Alemdaroğlu gibilerin yaptığı gibi kendi lehlerine istismar etmekle kalmadılar, tüm araştırma görevliliği müessesini 50d kapsamında güvencesizleştirmek üzere kapsamlı bir operasyon gerçekleştirdiler.

AKP iktidarı altında YÖK'ün işleri tamamen cemaat kadrolarının inisiyatifine terk edilmişti. Bunlar da 50d'li araştırma görevlilerinin 33a'ya geçiş imkânını ortadan kaldıran bir yönetmelik çıkararak operasyona başladı. Bu araştırma görevlileri işsiz kaldıkça, yerleri MEB ve YÖK burslarıyla yurtdışına gönderilen cemaatçi kadrolarla doldurulacaktı. Ayrıca iş güvencesi ve akademik özgürlüğün kaldırılarak akademisyenliğin piyasa kurallarına tabi kılınacağı türden bir sermaye saldırısı da bu operasyonla el ele yürütüldü. Bu saldırılar 50d uygulamasının yerleşik olduğu İstanbul Üniversitesi, Ankara Üniversitesi, Hacettepe, İTÜ, Yıldız Teknik gibi köklü üniversiteleri hedefliyordu. Denebilir ki Ergenekon ve Balyoz operasyonlarıyla askeriye yapılmaya çalışılan tasfiye ve kadrolaşma, eş zamanlı olarak üniversitelerde 50d ile yapılmak istendi. Cemaatin bu saldırısı

İstanbul Üniversitesi merkezde olmak üzere araştırma görevlilerinin yürüyüşleriyle, iş bırakmalarıyla yeri geldiğinde rektörlük işgalleri ve üniversiteyi terk etme eylemleriyle püskürtüldü. AKP'nin cemaat eliyle üniversitedeki kadrolaşma faaliyetleri durdurulmasa bile ciddi anlamda yavaşlatılmıştı.

Pek çok mücadeleci araştırma görevlisi bu direniş sayesinde üniversitelerde var olabildi. Öğretim üyesi konumuna geldi. İşte arka planında böyle bir kısa tarihin bulunduğu 50d maddesi bir kez daha, bu sefer AKP'nin OHAL kararnamesiyle yeniden gündeme getirildi. Araştırma görevlilerinin direnişine toslayan cemaat operasyonu bugün OHAL fırsatçılığıyla son derece ironik bir biçimde "cemaati tasfiye etmek" örtüsü altında tekrar piyasaya sürülüyor. Üstelik hala ne YÖK'te ne de pek çok büyük üniversitede henüz ciddi bir cemaat temizliği yapılmadı. Çoktan cemaatin üstünden atlayıp Eğitim-Sen'li, ilerici ve mücadeleci akademisyenleri tasfiye etmeye başladılar. Bu tasfiyelerin başında, dernekleri OHAL'de cemaatçi olduğu için kapatılan öğretim üyeleri, nasılsa içinden hiç cemaatçi çıkmayan bir YÖK var.

Dolayısıyla bir kez daha iş güvencesi ve akademik özgürlük için iş başa düşüyor. Direnişten ve mücadeleden başka yol gözüküyor.

Kamudaki tasfiye dalgaları ya da at izi it izine karışırken...

Krizleri fırsata çevirmek deyimi, karaborsacı Türkiye burjuvazisinin ahlaki kokuşmuşluğunu ifade eden sembolleşmiş bir sözdür. Gerçekten de çoğu durumda emekçiler için yıkım anlamına gelen krizler vicdanlarını dahi karaborsada satmış karaborsacılar için vurgun mevsiminin başladığı anlamına gelir. Aynı söz, siyasi krizler için iki kere doğrudur. Devlet krizdedir, güçler dengesi değişmekte, kartlar yeniden dağıtılmaktadır. Gün; en güçlü kraldan çok kralcı olma, siyaset sahnesini ayrık otlardan temizleme, siyasi vurgun peşinde koşup yükselme günüdür.

Türkiye siyaseti de 15 Temmuz darbe girişiminden beri krizde. Ve gün, kurulduğundan beri müteahhit zihniyeti ile övünen AKP'nin bu zihniyeti devreye sokma, kendi krizini fırsata çevirme günü. Devlet mekanizmasını her türlü muhalif kesimden temizleyerek kendisi için dikensiz gül bahçesi yapma günü.

AKP, yukarıdaki bakış açısı ile ilk saldırı dalgasını cemaate başlattı. Hem 15 Temmuz'dan sonra cemaatin şeytanlaştırılma sürecinin tamamlanmış olması, hem de cemaatin kirli geçmişi ile toplumdaki her kesimi kendinden nefret ettirmesi bu saldırı dalgasının ilk hedefi yapıyordu onu. Tabi sürecin o kadar da kolay işlemeyeceği

muhtaç etmiş, her türlü atama ve işe alımda cemaat referansını zorunlu kılmış, cemaate dokunanı yakmış, ve yüzbinlerce emekçiyi şu ya da bu dönemde cemaatle dirsek temasında bulunmaya zorlamıştı. Tüm bunların ışığında cemaatin örgütsel yapısı ile kendi tabanı arasında sağlıklı bir ayırım yapması imkansızdı. Kuru ile yaşı ayırmakta çaresiz kalınmıştı, o zaman odunluk toptan yakılacaktı. Yasal sendikaya üye olmak, yasal bankalara para yatırmış olmak gibi hukuk dışı gerekçeler delil kabul edildi ve kamuda kitlesel kıyımalar başlatıldı. Daha önce AKP tarafından cemaatin kucağına itilmiş kitleler bu sefer mesleklerinden kopartılıp işsizlik cehenneminin tam ortasına atıldı. İntihar eden öğretmenlerin, yıkımın eşğine gelen ailelerin feryatları mı? AKP insani acılardan doğan feryatlara kulaklarını tıkamakta maharetli olduğunu defalarca kanıtlamadı mı?

"PKK güdümündeki öğretmenlerin tasfiyesi" bahanesi ile Eğitim Sen'e başlatılan saldırılar ise AKP'ye fırsatçılıkla seviye atlattı. Terör örgütü ile ilişki içinde olmak gibi ancak bağımsız mahkemelerin somut kanıtlar ışığında yapacağı yargılamalarla kullanılabilecek bir suçlama için yasal iş bırakma eylemleri gerekçe gösterildi. Bunun yetmediği yerde ise idari amirlerin raporları, sosyal çevre araştırmaları vb. adı altında jurnalcilik tarihin tozlu raflarından indirilip devreye sokuldu. İspiyonlamayan ispiyonlanı mantığı dayatıldı. Bunun ise doğal sonucu meslek hayatlarında haksızlıklara en çok direnmiş, doğal olarak da en çok göze batmış kişilerin bu toptancı listelerde baş köşeyi tutması oldu. Gün, kişisel hesapları kapatma günüydü aynı zamanda.

AKP, kamudaki tasfiyelerini kitlelerin cemaate duyduğu haklı öfkeye dayanarak başlattı ve bu tasfiyeleri kamu emekçilerinin en mücadeleci

kesimlerine doğru genişletti. Ve hayalindeki dikensiz gül bahçesini yaratana dek de duracakmış gibi gözüküyor. Geride bıraktığımız süreç ise AKP'nin kamudaki cemaat örgütlenmesini temizlemekten aciz olduğunu, zaten asıl ulaşmak istediği amacın da bu olmadığını gösterdi. Biz kamu emekçilerinin payınaysa bir yandan bu tasfiye dalgasına dur derken diğer yandan kamudaki cemaat örgütlenmelerinin baş müsebbibi AKP'den hesap sormak için örgütlü mücadelemizi yükseltmek düşünüyor.

kısa zamanda ortaya çıktı. AKP ve cemaat o kadar uzun süre birlikte iş tutmuştu ki, artık ayırt edilemeyecek kadar bütünleşmişlerdi. AKP nerede başlıyor, cemaat nerede bitiyor belli değildi. Erdoğan'ın deyimi ile "at izi it izine karışmıştı". Üstelik on yılı aşkın süre boyunca AKP iktidarı cemaatin toplumun her alanına nüfuz etmesi için her türlü dayatmada bulunmuştu. Öğrencilerin yurt ihtiyaçlarını görmezden gelerek onları cemaat evlerine

Milli mutabakatın iş güvencesini gasp etmesine izin vermeyelim!

Bugün 657 sayesinde kamu emekçilerini özel sektördeki emekçiler gibi esnek ve sigortasız çalıştıramıyor, istediği gibi işten atamıyor, aldığı unvan ve derecenin altında bir başka işte görevlendiremiyorlar. En önemlisi 657 sayılı kanun emekçilere hak arama, örgütlenme, sendika üyesi olma gibi konularda kolaylık sağlıyor. Fakat sermaye ve onun iktidardaki eli olan AKP, içinden geçtiğimiz ekonomik bunalım döneminde kamu emekçilerini sırtındaki yük olarak görüyor ve işten çıkarmaları mümkün kılarak krizin faturasını kamu emekçilerine kesmeye çalışıyor. İş güvencemize en çok da kriz dönemlerinde ihtiyacımız var. Krizin faturasını ödemeyelim!

İş güvencesinin değil, cemaatlerin, masonik örgütlerin tasfiyesi

OHAL rejimi cemaat örgütlenmelerine karşı değil. Bir cemaat gidiyor, yerine yenileri yerleşiyor. Halkın denetimine kapalı, kendi iç hiyerarşisine göre hareket eden her türlü cemaat yapılanması, masonik örgütlenme kamudan tasfiye edilmelidir. Fakat bunu AKP yapamaz, çünkü AKP bu cemaatlerin asıl işbirlikçisidir. Kamuyu bu pislikten temizlemenin biricik yolu işçi ve emekçilerin kamunun her düzeyinde kendi denetimini sağlamasıdır!

Kamu

Emekçisinin

Sesi

Saldırıları püskürtmenin yolu sınıf mücadelesi !!!

Türkiye Kamu Sen ve Memur Sen bile bu saldırılar karşısında tavır almak zorunda kalıyor, "İş güvencesinden asla vazgeçmeyeceğiz" diyorlar. Bu aşamada KESK'in bu sendikalarından bir farkının olması gerekmez mi? Sendikacılar bu yeni dönem saldırıları milli mutabakatla, karşılıklı anlayışla, iyi geçinmekle, lobicilikle, uslu çocuklar olmakla püskürtmez, sınıf mücadelesiyle püskürtür. Sendikalarımız ataletten uyanmalıdır. Dostlar alışverişte görsün misali eylemlerle, etkisiz basın açıklamalarıyla günü kurtaramayız. KESK yüzünü yeniden sınıfa dönmelidir! Hükümete ve sermayeye karşı sağlam bir mücadele hattında, en geniş emekçi kitleleri kapsamak, hazırlıklı ve sonuç alıcı bir hareket inşa etmek zorundadır!

Vakıf üniversitelerinde her gün OHAL

Kamu sektörü çalışanlarının OHAL ile beraber eğitim alanında maruz kaldıklarını vakıf üniversitesi emekçileri her gün yaşıyor. Bu alanda çalışıp da düşünce özgürlüğü, iş güvencesi ve çalışma şartları açısından durumundan memnun olan birini bulmak çok zor.

Vakıf üniversitesi çalışanlarının sorunlarının başında düşünce özgürlüğü gelmektedir. Akademisyenler bırakın gündemin olaylarına siyasi yorum getirmeyi, gündelik iş atmosferinde dahi kendi kimliklerini, görüşlerini saklamak zorunda kalmaktadır. Özgürce davranabilmek ancak Demokles'in Kılıcı gibi her an üzerlerinde hissettikleri işsiz kalma riskini göze almakla mümkün olabilmektedir. İşten atılmak çoğu zaman akademiyle ilişkili olmayan kişilerden kurulmuş mütevelli heyetinin kararına bağlıdır. Vakıf üniversitelerinin birçoğunun temel derdinin kar elde etmek olduğu düşünüldüğünde eğitim kalitesi önemsenmeden alanlarında son derece etkin öğretim üyeleri dahi işten atılabilmektedir. Oysa vakıf üniversitelerin kuruluşunu düzenleyen yönetmeliğin bu üniversiteleri kar amacı gütmeyen kurum olarak nitelendirdiğini de unutmamak gerekir.

İş güvencesi konusunda vakıf üniversitelerinin bilim emekçileri daha en başından kamuda çalışan meslektaşlarından ayrılırlar. Kamuda nispeten güvenceli bir kadro varken, vakıf üniversitelerinde sözleşmeler her sene yenilenir. Bu durum ise, onları eğitim konusundaki görüşlerini bile iletmez hale getirir. Eğitim şartlarının daha uygun olması için tepki koyanlar en basit şekillerde işten çıkarılır. Yıllarını o üniversiteye vermiş doçent ve profesörlerin maaşlarına gönderilen tek bir zarfla iş akdinin feshedilmesi normal karşılanır.

Çalışma şartları konusunda da vakıf üniversiteleri son derece başıboştur. Denetlemeler teoride var pratikte ise yoktur. Bu durumda ise çalışanlar tamamen yönetimin inisiyatifine bırakılmıştır. Maaşların aylarca ertelenmesine müdahale edecek herhangi bir denetleme mekanizması yoktur. İşin üzücü yanı bunun herkes tarafından bilinirken hiçbir şey yapılmayarak neredeyse bu sürecin normalleşmesinin sağlanmasıdır. Akademik çalışma yoğunlaşmayı gerektirirken, çalışanların açık ofis tarzı gürültünün daimi olduğu ortamda çalışması beklenir. Akademiklerin daha alt pozisyonları olan araştırma görevlisi, öğretim görevlisi gibi pozisyonlardan üniversitenin her işine bir şekilde yardımcı olması beklenir. Çalışan bir gün kendini üniversitenin çağrı merkezinde, bir gün tanıtımında, bir gün muhasebesinde görebilir. Burada kar odaklılığının sebep olduğu en az personelle en çok iş anlayışını görürüz.

Vakıf üniversitesi çalışanları neden normal çalışma şartlarında dahi OHAL'i yaşamaktadır? Bunun nedenlerine baktığımızda kolektif mücadele alışkanlığının eksikliğinden yani bireysellikten ve rekabet olgusundan bahsedebiliriz. Kamu'da ve kimi sendikalaşmış yerleşik sektörlerde emekçilerin mücadelesi onlara belirli haklar kazandırmıştır. Vakıf üniversitelerin akademik personelinin bu çapta bir mücadele geçmişi yoktur. Burada çalışanların maruz kaldığı rekabet olgusu da bir arada hareket etmeyi engeller. Tek bir kadro için yüksek lisans, doktora seviyesinde yüze yakın başvuru alan bir iş kolunda o işe girenin işini riske atması çok zordur. İş bulma şartlarının bu derece zor olduğu sektördeki bir çalışanın, Türkiye'nin en güvencesiz emekçilerinden biri olduğunu söylemek abartı olmaz.

Kapitalizmin üretici güçlerin gelişimine ket vurması insanlığın sosyalizme ihtiyacının önemli nedenlerinden biridir. Bugün vakıf üniversiteleri binlerce eğitim amaçlı personeli, bunun yanında onlardan da kötü şartlarda çalışan idari ve hizmet alanında çalışan personeliyle önemli bir eğitim gücü oluşturmaktadır. Ancak kar odaklı mantık ve denetimsizlik yüzünden ürettiği eğitimin ve bilimsel araştırmaların kalitesi son derece düşük kalmaktadır. Bu durumdan çalışan emekçilerin mağdur olduğu kadar, kamusal bir hizmet veren bu kurumlardan hizmet alan öğrenciler ve dolaylı olarak toplum da zarar görmektedir.

Nasıl mücadele edeceğiz? Nasıl kazanacağız?

Büyük bir itiraz ortaya konmazsa kamu emekçilerini başta 657'nin değiştirilmesi ile iş güvencesinin gaspı olmak üzere pek çok hak kaybı bekliyor. Kadrolaşmasından sürgününe, psikolojik baskısına, gericileşmeden ticarileşmeye zaten süren sorunlar da katmerlenecek. Bütün bunlara karşı mücadele edeceğiz ama nasıl?

Grev hakkıyla gerçek bir toplu sözleşme yapamamak bile sendikanın varlığı biz kamu emekçileri adına kendi başına bir kazanım. Neticesinde sendikalar en azından kendi içimizde birliği sağlamanın araçları, dayanışmamızın sinir merkezleri olarak iş görmeli. Ancak sendikalarımız uzunca süredir siyasi bir bürokrasinin yarattığı hantallık ve atıllıkla boğuşuyor. Sendikalar, sendika olma görevlerini yerine getirmekten çok birer sivil toplum kuruluşu gibi çalışıyorlar. Taban ile sendika arasında bu sebeple büyük bir açığı doğmuştur. Bu açığı kapatılmalıdır. Bunun en önemli iki aracı bir mücadele programına sahip olmak ve bu mücadele hattını en kuvvetli biçimde örmek için taban inisiyatiflerini yaratmaktır. Bu taban inisiyatifleri hem mücadeleyi sürükleyerek hantallaşmanın, etkisizleşmenin önüne geçecektir hem de bürokratikleşmenin yolunu tıkayacaktır.

Unutmayalım,

- **kamu emekçilerini bekleyen ekonomik-siyasi tehlikelerin ve de olanakların analiz edilmesi**
- **bir mücadele programının oluşturulması**
- **tabanda canlılık yaratacak platformların inşası**
- **üyeler ve emekçilerle sendikanın bağının güçlendirilmesi**
- **siyasi bürokrasinin grup çıkarlarını aşarak sınıf mücadelesi adına tüm olanaklarını seferber eden sendikanın yaratılması**
- **ve bütün bu çabanın koordinasyonu örgütlü bir faaliyetle mümkündür.**

Kamu Emekçisinin Sesi bülteni KESK'te ve bağlı sendikalarda yönetimleri feodal beylikler halinde aralarında paylaşmış olan siyasi çizgilere bir yenisini daha eklemek için çıkmıyor. Kamu Emekçisinin Sesi bülteninin çıkış amacı, ihtiyaç duyulduğu üzere, sınıf mücadelesini sendikal faaliyetin merkezine yerleştiren tüm diri unsurları bir araya getirmektir. Hedefimiz sendikalarımızın yüzünü yeniden emekçilere, sınıfa döndürmektir. Böylelikle sendika içinde ve dışında mücadele etmek isteyen emekçileri kucaklamak mümkün olacaktır. Hükümete ve sermayeye karşı büyük bir mücadele hattı etrafında, en geniş emekçi kesimlerini kapsayan, hazırlıklı ve sonuç alıcı bir hareket inşa etmek zorundayız. Sendikalarımızı içinde sürüklediği durumdan çıkarmanın tek gerçekçi yolu budur.

Kamu Emekçisinin Sesi bu tespitleri yapan, bu doğrultuda mücadeleye katılan kamu emekçileri tarafından hazırlanıyor. Kamu Emekçisinin Sesi bülteni aracılığıyla çeşitli alanlardan emekçiler dağınıklığı aşacak, mücadeleyi yükseltecek adımları atmak için güç ve enerji biriktiriyor.

Tüm kamu emekçilerine çağrımız yaklaşan fırtınada sendikalarımızın önemli bir araç olacağı bilinciyle bu örgütlerimize sahip çıkmaktır. Bilinçli ve planlı bir çabayla sendikalarımızı bürokrasinin elinden geri alabilir, onları mücadele örgütümüz olarak yeniden programlayabiliriz. Bunlar için eşgüdüm içinde hareket eden bir odak inşa etmemiz gerekiyor ki bu amacımıza ulaşabilelim, tek tek çabalarımız buhar olup gitmesin. Örgütlü duruş her zaman kazandırır. Yalnız ve çaresiz bir emekçinin kavgada kazanma şansı yoktur. Kamu Emekçisinin Sesi faaliyetlerine katılarak siz de sınıf mücadelesini yükseltme çabalarının aktif bir parçası olabilirsiniz.

**Sınıf mücadelesi uğruna tüm imkanlarını seferber eden
bir sendikal anlayışın oluşturulması için, sınıf için sendika!**